

غذای روح

آنچه هستید همچون آنچه

انجام می‌دهید مهم است

آن که را هستید آن چنان بلند می‌گویید که من نمی‌توانم آنچه رابر زبان می‌آورید بشنوم.

رالف والد وامرсон

بعد از ظهر پنجشنبه‌ای آفتابی در تهران بود. دوستم بهرام، پدری سربلند، دو پسر دوقلویش را به باغ وحش می‌برد. او نزد مردی که در دکه بليت فروشی بود رفت و پرسید: ((ورودیه چند است؟))

مرد جوان پاسخ داد: ((برای شما وهر بچه‌ای که بالاتر از شش سال دارد، ۱۰۰۰ تومان و برای بچه‌های کوچکتر از شش سال رایگان است آن دو پسر چند سال دارند. بچه‌ها دیشب شش ساله شده بودند و این باع وحش کادوی تولدشان بود.

بهرام پاسخ داد): قاضی و دکتر هر دو شش ساله هستند. گمان می‌کنم با خودم باید ۳۰۰۰ تومان پرداخت کنم؟))

مرد بليت فروش گفت: ((آهای آقا، مگر گنجی چیزی پیدا کردید؟ شما می‌توانستید ۲۰۰۰ تومان کمتر بدھید. و چون بچه‌ها جثه کوچکی دارند به من بگویید بچه‌ها کمتر از شش سال دارند، و من هم تفاوت آن را تشخیص نمی‌دادم.))

بهرام پاسخ داد: ((بله، ممکن است درست باشد و شما تفاوت آن را تشخیص ندهید، ولی بچه‌های من تفاوت آن را تشخیص می‌دهند.))

آری بدینگونه است که به فرزندانمان آموزش می‌دهیم چگونه رفتار کنند و چگونه در برابر اتفاقات پیرامون، از خود عکس العمل نشان دهند. آنان با الگو برداری از ما تعريف جدیدی از رفتارها پیدا می‌کنند همانطور که بهرام نیز می‌توانست بنام زرنگی از پرداخت بليط کودکان خود طفره رفته و این نوع زرنگی‌ها را نیز به کودکان آموزش دهد.

همان طور که رالف والد وامرсон گفت: ((آن که را هستید آن قدر بلند می‌گویید که من نمی‌توانم آنچه بزبان می‌آورید، بشنوم)) در لحظات خطیر که اخلاقیات از هر زمان دیگری مهمتر است، مطمئن باشید برای کسی که با او کار و زندگی می‌کنید، الگوی خوبی هستید.

